

Notre Dame – Frankrigs hjerte i den forvandlende Gudsild v/Bente Wolf, Assisi Mission

Notre Dame, Paris' domkirke, Frankrigs hjerte set fra Seinen.

Assisi, skærtorsdag 18. april 2019

Gang på gang i de seneste år er smertelag i hjertet af den franske folkesjæl blevet vækket og åbnet, når landet blev ramt af tragiske begivenheder, særligt tydeligt i de gentagne terrorangreb i landet, der via chokket over angrebet også affødte megen angst og vrede.

I de seneste ca. 6 måneder har vi oplevet, at bevægelsen De Gule Veste og ikke mindst de anarkistiske, voldelige kræfter i denne bevægelse har yderligere polariseret det i forvejen splittede Frankrig, hvor vi på den håbefulde side har kunnet følge, at en indviet præsident Emmanuel Macron indledte en national dialog. I 4 måneder har han rejst rundt i landet til dialogmøder – ”le grand debat” - med den brede befolkning for på dybere måde at forstå, hvad det er der rører sig af utilfredshed i landet. Disse dialogmøder er mundet ud i, at han har formuleret en ny politisk kurs i et arbejde på at minimere de store skel mellem rig og fattig, eliten og den almindelige befolkning med et større fokus på socialt og økonomisk at løfte den store underprivilegerede del af Frankrigs befolkning.

Mandag i den hellige uge, netop på aftenen, hvor Præsident Macron på direkte tv skulle have præsenteret konklusionen på disse dialogmøder og fremlægge den politiske plan med

et efterfølgende åbent pressemøde, blev Frankrig igen skuepladsen for en tragedie, der fik ikke blot hele landets men hele verdens opmærksomhed.

En af de meste elskede bygningsværker og skatkamre, vidnesbyrdet og symbolet på Frankrigs historie, rødder og nationale identitet, den over 800 år gamle katedral i Paris, Notre Dame, brød i brand, der i aften- og nattetimerne udviklede sig med en chokerende voldsomhed. Sensitiv for reaktionen i befolkningen aflyste Præsident Macron den planlagte direkte tv-tale til nationen, og drog i stedet for til Notre Dame for på stedet at følge brandens voldsomme udvikling, der i mange nattetimer truede med til at lægge den store katedral i ruiner.

Stående ved brandstedet trådte Emmanuel Macron frem som landsfaderen, der på direkte tv – selv dybt berørt - talte til sine franske medborgere, der var i chok og sorg og til verden, der også begræd, at dette også af turister elskede vartegn for Paris var i fare for at falde i ruiner. Det var for mig et af de smukkeste og håbefulde øjeblikke i denne mørke nat, hvor flammehavet oplyste himlen over Paris, idet det var tydeligt mærkbart, at Præsident Macron i dyb samklang med den franske folkesjæl talte i den strøm af guddommelig hjælp, den favnende og omsluttende Jesus-kærlighed, der fra de indre riger af kærlighed og visdom lige på det tidspunkt blev frigivet til Frankrigs fortsatte hjertecenterudvikling. Også hans ord til sit folk om, at *"det er vores historie, som står i flammer. Notre Dame er en del af vores skæbne. Den vil blive genopbygget. Vi får brug for hjælp, men vi skal få den genopbygget"*, vidnede om det højere bevidsthedsniveau, som Macron virker fra. Endvidere takkede han brandkorpset for deres mod, beslutsomhed og dygtige håndtering af den ekstremt kritiske situation.

En alvorspræget Præsident Macron 15. april om aftenen ved den brændende katedral.

Millioner af mennesker verden over fulgte vi i disse aftens- og nattetimer den direkte tv-dækning. Vi så mennesker i tusindvis samle sig i Paris' gader, i chok og mange med tårerne løbende ned ad kinderne, mens de åndeløst betragtede branden i katedralen. Vi hørte

franskmænd formulere flere nuancer omkring betydningen af den brændende Notre Dame katedral, som *"Frankrigs hjerte brænder"*, *"det er ikke blot Notre Dame, der brænder. Hele Frankrig brænder"*, *"vi er tvunget helt i knæ"*, *"hele Paris græder"*, *"hele Frankrig sørger"*, *"Frankrigs historie brænder"*, *"vor nationale identitet brænder"*, og mange andre chokerede og sorgfulde udsagn. Også en af domkirkepræsterne udtrykte sin fortvivlelse, da han på direkte tv fortalte, at hans anrøb hele aftenen havde været: *"Hvorfor Gud???"*, og så tilføjede han lidt opgivende: *"Jeg får det først at vide, når jeg er i Himlen"*. Og vi så med bevægelse, at grupper af franskmænd stod sammen i Paris' gader syngende en Maria-hymne, en bøn om Marias hjælp, som gentog sig den følgende tirsdag eftermiddag, nu stående tæt på Notre Dame.

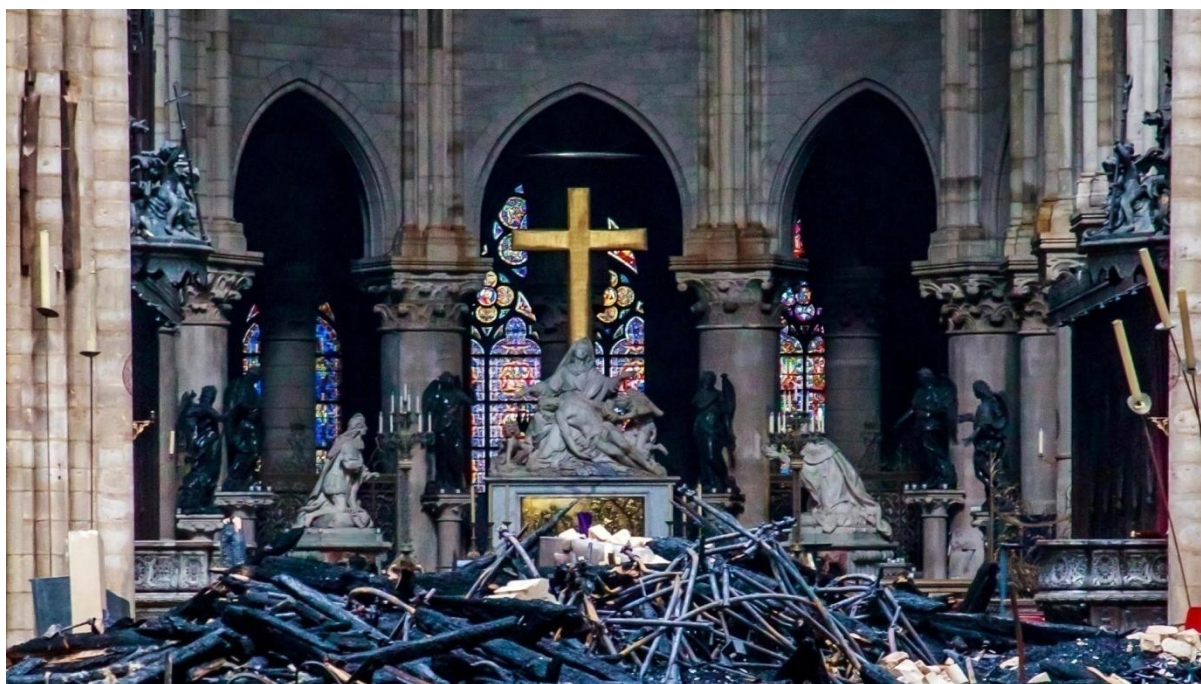

Notre Dame d. 16. april 2019 - dagen efter branden.

Den næste dag, tirsdag i den hellige uge, tog vi hul på med nogen lettelse, da vi erfarede, at det var lykkedes for det hårdtarbejdende, kompetente brandvæsen i løbet af natten at stoppe ildens hærgen og redde så meget af katedralen, at "kun" dens tag over skibene og det smukke spir syntes at være bukket helt under for ilden.

De to berømte, markante tårne med de store klokker og de høje mure – kirkens stenkonstruktion – stod intakte, om end nok i nogen grad skadede af ild og vand. I de første timer efter brandens opståen var det også lykkedes for modige brandmænd at bringe mange af kirkens uvurderlige kunstschatte og relikvier i sikkerhed uden for murene, som det vigtigste den tornekrone, som Jesus ifølge legenden blev kronet med langfredag for næsten 2.000 år siden. Det var den franske konge Louis IX, der i 1200-tallet i forbindelse med korstogene bragte Jesu tornekrone til Paris. I ydmyghed - kun iklædt en simpel hvid skjorte - gik kongen barfodet med tornekronen til Notre Dame. Også denne hvide skjorte båret af den senere helgenkårede konge er reddet i sikkerhed.

Vi så denne tirsdag de første fotos fra kirkens indre, og selvom det var med tristhed, vi kunne se alt det brændte, nedfaldne træ og tagsten, følte jeg en indre glæde over, at den berømte skulptur, Pietà, Maria med sin døde søn i sit skød, havde overlevet. Placeret ved katedralens hovedalter er den berømte skulptur et af de vigtigste symboler på, at den er dedikeret til Maria, Vor Frue – Notre Dame.

Pietà, overlevede branden, foto d. 16. april 2019.

Af dygtige kunsthåndværkere kan Pietà restaureres til igen at blive en af de mest lysende kunstschatte og symboler i kirken.

Pietà, i Notre Dame skabt af Nicolas Coustou i 1723.

Tirsdag aften gik Præsident Macron igen ud på direkte tv i en kort tale til nationen fra Elyséepalæet. Han lovede, at katedralen vil blive genopbygget:

"Vi vil genopbygge Notre Dame, så den bliver endnu smukkere, og jeg vil have, at genopbygningen bliver gennemført i løbet af fem år. Vi kan gøre det", lovede Macron, idet han fortsatte: "Det er op til os at gøre denne katastrofe til en mulighed for at komme tættere på hinanden. Den har fået os til at reflektere over, hvem vi har været, hvem vi skal være - og hvordan vi bliver bedre, end vi er nu. Det er op til os at finde den røde tråd i vores nationale projekt".

Den store betydning af Notre Dame ikke blot for Frankrig men hele verden viser sig også ved, at det strømmer ind med donationer til genopbygningen. Onsdag var der allerede givet 6,5 milliarder kroner.

Præsident Emmanuel Macron i tv-tale til nationen fra Elyséespalæet d. 16. april 2019.

Guddommelig hjælp til Frankrigs hjertecenterudvikling og opgave

Alle katastrofer, tragedier og tab rummer en mulighed for at fremme udvikling individuelt og kollektivt, og således også branden i Notre Dame. Med den store åndelige bevågenhed, der frigives, vil tragediens store gave kunne udfolde hjertedybder af kærlighed, medfølelse og broder-/søsterskab, som er nogle af de vigtige elementer i den overordnede plan for menneskehedens udvikling i vor tid som et grundlag for, at menneskeheden kan løse Verdenssamfundets komplekse og mangeartede problemer.

Efter de mange terrorangreb i Frankrig, hvor også stærkt chok og angst var de følelsesmæssige reaktioner, synes det som om, at branden i Notre Dame ramte det franske folk mere rent lige i hjertekulen, og at en dyb sorg blev åbnet med en begyndende forløsning og forvandling. Og det faktum, at tragedien skete i starten af påskens hellige uge, rummer samtidigt muligheden for, at den intensiverede guddommelige hjælp til påskens indre processer fremmer, at endnu flere tusinde hjerter vækkes for det indre Kristusliv og andre mange tusinder hjerter åbner sig endnu dybere.

Nogle vil nok hævde, at en bygning bare er en menneskeskabt konstruktion sammensat af fysiske byggematerialer, og lykkeligt var det naturligvis, at intet menneskeliv gik tabt under branden. Men når vi lytter indad og i øvrigt fulgte reaktionerne, som vi så dem på natten for branden og de følgende dage, kan vi også erkende, at denne – og andre betydningsfulde bygninger – også er så meget mere.

Notre Dame er symbolet og billedet på den franske historie med opgangs- og nedgangstider, Frankrigs rødder og på det energimæssige plan Frankrigs folkesjæl.

På brandaftenen og de følgende dage har jeg tænkt på mit ophold og mine indre erfaringer i Notre Dame under Assisi Missions rejse til Paris i oktober 2017. Jeg husker, at jeg blev meget glad og overrasket over de smukke favnende og omsluttende kærlighedsstrømme, der vibrerede ved højalteret i katedralen i en indre erfaring af, at de mennesker, der kommer til Notre Dame, og som er klar til det, så sandelig her kan næres i deres længsel efter Gud. Det var ca. 13 millioner mennesker, der årligt besøgte Notre Dame, og den er dermed en af de mest besøgte turistattraktioner i verden. Notre Dame var således også et fokuspunkt for en åndelig bevågenhed og blev givet hjælp til at holde de smukke kærlighedsvibrationer i katedralen i live, fremmet af de daglige messer og bønner, der er afholdt i katedralen. Nu vil det i nogle år ikke være muligt at besøge Notre Dame, men jeg forestiller mig dog, at der – hvis det overhovedet er muligt – vil være bønner i/tæt på kirken. Det vil muligvis betyde, at de uendeligt smukke vibrationer trækkes mere ind i det indre, klar til at blive genoplivet og intensiveret, når katedralen står genopbygget. Og så vil der blive givet indre hjælp til alle de mennesker, der får opgaver i forbindelse med genopbygningen, og som er åbne for guddommelig inspiration.

Det har også i reaktionerne vist sig, at Notre Dame har større betydning, end mange franskmænd var bevidste om – en betydning, der hører til inde i hjertet også som et vidnesbyrd om deres nationale identitet og arv. Tragedien kan således føre til dybere refleksion om, hvem de egentligt er, og hvad deres værdier er.

Notre Dame er ikke blot et vigtigt, storslået, historisk bygningsværk i Frankrig. Udover franskmændenes reaktioner har det vist sig, at for hele Europa og for store dele af verden opleves Notre Dame som en vigtig del af verdens kulturarv, og dermed er branden også mere globalt en mulighed for via den guddommelige hjælp at styrke de universelle værdier om broder-/søsterskab.

Som Politiken glimrende skrev det i en leder d. 17. april, dagen efter branden:

”Det var hjertet i byernes by, hovedstadens vartegn, der blev ramt. Den ikoniske domkirke, som kan dateres helt tilbage til år 1163, har klaret sig igennem revolutioner og verdenskrige, men mandag aften skete det utænkelige. I nogle timer frygtede alle den fuldbyrdede katastrofe, men lykkeligvis blev store dele af bygningen og vigtige relikvier reddet af brandfolkernes hurtige indsats. Præsident Macron erklærede, allerede inden ilden var helt slukket, at kirken skal genopbygges, og de frivillige bidrag til dette enorme projekt strømmede i går ind.

Det er kun en bygning, kan man tilføje, ingen menneskeliv er gået tabt i modsætning til, da de to tårne blev ramt i New York og sank i grus ved terrorangrebet i 2001.

*Men Notre Dame – Vor Frue – er meget mere end kobber, mursten og marmor. **Den er ånd, symbol på kærlighed og frelse, på selve Frankrig.***

Domkirken har været ramme om adskillige historiske begivenheder. I 1804 udråbte Napoleon I sig selv til kejser i kirken, og den er indskrevet i adskillige romaner med Victor Hugos klassiker som den mest kendte. Notre Dame er ikke kun elsket af alle parisere og franskmænd, men også af de millioner af besøgende, som gennem tiden har frydet sig over glasmosaikkerne og den smukke, gotiske ornamentik og gjort kirken til en af verdens mest besøgte turistattraktioner.

Notre Dame var under renovering, da ilden pludselig bredte sig og i løbet af få timer fik spiret og taget til at bryde sammen. Man må håbe, at det trods alt kun var en teknisk eller menneskelig fejl, der udvirkede branden.

Uanset årsagen er det umuligt ikke at føle med den franske nation over tabet, og det er i virkeligheden et alt for begrænset perspektiv, for Notre Dame er i kraft af sin historie og skønhed og som bærer af kollektiv hukommelse for længst blevet internationalt fælleseje. Videoklippene af grædende parisere, der målløse så spiret falde, kaldte en fællesskabsfølelse frem, som i bund og grund er europæisk.”

I en åbenhed for eventuelle øvrige indre indtryk og forståelser, stillede jeg ind til:

Inspiration modtaget skærtorsdag d. 18. april 2019

Jeg vises et billede af den uendeligt smukke Notre Dame katedral. Den er et udtryk for og et symbol på den franske folkesjæl. Jeg ser nu, at der er nogle tunge bevidsthedslag i og omkring katedralen. Det er et lag af gammel hjertesmerter i den franske folkesjæl - et sørgende, grædende hjerte. Hjertet drypper med blod som et billede på, at sorgen er levende i dette smertefulde lag. Dette er også symboliseret i hovedskulpturen ved alteret – Maria, som den sørgende mor med den døde søn i sit skød.

Nu vises det, hvordan tragedie efter tragedie i Frankrig i de seneste år har åbnet dette lag af hjertesmerter i den franske folkesjæl. Åbningen er sket gennem chokkene over de terrorangreb, der har fundet sted i Frankrig, hvor der pludselig og uden varsel udspillede sig de voldsomt chokerende begivenheder, hvor hundreder af uskyldige mennesker blev dræbt under udladningen af mørke kræfter. Disse voldsomme terrorhandlinger har blotlagt et lag af hjertesorg i det franske folk, som nu er klar til en forvandling.

Set fra dette højere perspektiv er branden i Notre Dame en gave. Nu er der mulighed for en forløsning og forvandling fremmet af guddommelig hjælp.

Derfor tillod vi denne brand, der i de første mange timer syntes fortærende, at opstå, idet vi samtidigt gav optimal, intensiveret hjælp til, at brandkorpset fik held med at dæmme op for og få styr på ilden, således at ikke hele bygningen – symbolet på Frankrigs folkesjæl – blev lagt i ruiner.

Tværtimod er det muligheden – som Præsident Macron allerede har formuleret det – at fællesskabsforståelsen, solidariteten og broder-/søsterskabet i det franske folk kan styrkes, således at dette smukke symbol – det store bygningsværk, der rummer Frankrigs historie og rødder – genopstår i en endnu smukkere bygning, og dermed et mere lysende symbol på de hjertedybder i den franske folkesjæl, der fremmer broder-/søsterskab.

Pietà, hovedskulpturen i kirken, vil efter restaureringen kunne fremstå endnu mere lysende også under vibrationerne af den opstande Kristus.

Som du erfarede det, var du og mange lysarbejdere mandag i timerne inden udbruddet af branden trukket ind i et indre arbejde til forberedelse af den guddommelige hjælp, der kunne gives til, at tusinder af franskmænd – ja tusinder af mennesker jorden over – fik

åbnet sorglag i deres hjertecenter – sorglag, i hvilke der startede en begyndende forløsning og healing, da mennesker i de mørke nattetimer grædende overværede, at ilden syntes at være i gang med at lægge katedralen i ruiner.

Vi kunne i timerne, inden branden blev opdaget, observere, at der ulmede en ild som følge af en opvarmning af tagkonstruktionen, som ville slå ud i lys lue. Vi tillod, at det skete, fordi vi med den guddommelige hjælp til Frankrig, som blev stærkt intensiveret under tragedien, kunne støtte, at Frankrig tager næste skridt på vejen i hjertecenter-udvikling.

Det var med vor tilladelse, at de ulmende gløder slog ud i lys lue, men samtidigt gav vi den fornødne hjælp til, at brandvæsenet ville kunne tæmme ildens destruktive kraft, således at det skabte mulighed for dels at genopbygge kirken i en endnu større skønhed og dels at nære udviklingen af Frankrigs hjertecenter i en styrkelse af hjertets guld via den forvandlende Gudsild.

Frankrig er et meget stærkt polariseret land. De sidste måneders demonstrationer af De Gule Veste har sluppet destruktive kræfter løs. I denne forbindelse giver branden i Notre Dame mulighed for at dæmme op for disse kræfter, idet flere og flere franskmænd bliver bevidste om, at en nedbrydning af staten ikke er vejen frem, selvom problemerne med social ulighed skal løses.

Dette har vor kære Emmanuel Macron erkendt, og han var klar til at gå ud med sine konklusioner på de mange debattmøder, han har holdt over hele landet. Hans budskab om at arbejde for større lighed i den franske befolkning, som han skulle have givet mandag aften, blev udskudt på grund af branden. Det betyder, at når han giver det, vil det kunne give genklang i mange flere franskmænd, og dermed være et bidrag til at fremme fællesskabsfølelsen, broder-/søsterskabet og viljen til og ønsket om at værne om de dybereliggende, universelle værdier.

Fra vort perspektiv ser vi også muligheden for, at Notre Dame-processen kan præge det franske valg til Europa-parlamentet. Det kan fremme, at flere stemmer på de mere modne partier og kandidater, der erkender og kæmper for, at et forenet Europa er en nødvendighed i en løsning af de mangeartede problemer i Europa og i verden som sådan, og at Europas foregangsrolle skal beskyttes.

Ud fra flere perspektiver er branden i Notre Dame således en gave til Frankrigs og Europas udvikling, skæbne og rolle.

Velsignet være Frankrig. Velsignet være Europa.

Glædelig påske.

Bente Wolf

*I fremtiden vil der ifølge inspirationen være mere Kristi opstandelseskærlighed
i indstrømningen ind i hovedalteret i Notre Dame.
Her smukt symboliseret i de gyldne bånd.*

ASSISI MISSION – v/Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy
tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net
web: <http://www.assisimission.net> - fb: <http://www.facebook.com/assisi.mission>